

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ກອງທຶນປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ທະນາຄານໂລກ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ ສປປ ລາວ (P175996)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

*****

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

ແລະ

ກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ ສປປ ລາວ (P175996)

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ (Pre-ESIA) ສຳລັບ
ການຝື້ນຝຸ ແລະ ປັບປຸງ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອບາງສ່ວນ ຢູ່ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອປັດຈຸບັນ ຫລັກ 32 ໃນນະຄອນຫຼວງ
ວຽງຈັນ (ໂຄງການປັບປຸງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກິໂລແມັດ 32)

ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້

(ບົດສະຫລຸບຫຍໍ້ສຳລັບການເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນ ແລະ ປຶກສາຫາລືກັບມວນຊົນ)

ກະກຽມໂດຍ:

ກອງທຶນປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ວັນທີ 14 ພະຈິກ 2022

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ການຝຶນຝູ ແລະ ບັບປຸງ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອບາງສ່ວນ ຢູ່ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອປັດຈຸບັນ ຫລັກ 32 ແມ່ນຫນຶ່ງໃນບັນດາ
ກິດຈະກຳທີ່ພິຈາລະນາໃນການສະໜອງທຶນພາຍໃຕ້ອົງປະກອບທີ 3 ຂອງໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດ
ເຫຼືອ (EWMP), ເຊິ່ງເປັນໂຄງການທີ່ພວມພັດທະນາເພື່ອການສະໜອງທຶນຈາກທະນາຄານໂລກ. ວຽກງານຝຶນຝູ
ແລະ ການບັບປຸງຈະປະກອບມີ:

- (a) ກໍ່ສ້າງຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ມີຮົ່ວອັມໃໝ່ ຈຳນວນ ສອງ (02) ຊຸມ ເຊິ່ງມີຄວາມຈຸທັງໝົດ 1,15 ລ້ານແມັດ
ກ້ອນ;
- (b) ຊຸດ ແລະ ຂົນຍ້າຍສິ່ງເສດເຫຼືອປະມານ 156,000 ແມັດກ້ອນ ເພື່ອສ້າງຜືນທີ່ສຳລັບຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃໝ່;
- (c) ກໍ່ສ້າງປ່ອນເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອອັນຕະລາຍໃນຂະໜາດຜືນທີ່ 900 ຕາແມັດ ສຳລັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຂົ້າມາຈາກ
ເທດສະບານ.
- (d) ກໍ່ສ້າງສະຖານທີ່ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນເຊິ່ງປະກອບມີລະບົບ Up-flow Anaerobic Sludge Blanket
Reactor (UASB) ແລະ ລະບົບ an aerobic rotary disc system ແລະ ລວມທັງການປູຜ້າຢາງກັນ
ຊຶມ (HDPE) ຢູ່ອ່າງເກັບນ້ຳເປື້ອນ ທີ່ໄຫລ ອອກມາຈາກ ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃໝ່.
- (e) ກໍ່ສ້າງອາຄານບໍລິຫານ ໃນຂະໜາດຜືນທີ່ 3,200 ຕາແມັດ, ມີຂົວຊັ່ງນ້ຳໜັກ, ລະບົບໄຟຟ້າແສງຕາເວັນ,
ແລະ ທາງຄອນກຣີທີ່ມີຄວາມກວ້າງ 7 ແມັດ ປະມານ 1 ກິໂລແມັດ;
- (f) ຍົກລະດັບສະຖານທີ່ຄັດແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ສູນຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ເພື່ອບັບປຸງເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ
ແລະ ເພີ່ມມູນຄ່າຂອງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ນຳມາໃຊ້ຄືນ; ແລະ,
- (g) ກໍ່ສ້າງຈຸດຕິດຕາມກວດການ້ຳໃຕ້ດິນຈຳນວນ ສີ່ (04) ບໍ່.

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນ (the preliminary ESIA8 ນີ້ແມ່ນເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ
ເອກະສານປ້ອງກັນການປະເມີນລ່ວງໜ້າ (the pre-appraisal safeguards documents) ທີ່ຖືກກະກຽມໃຫ້ໂຄງການ
ຕາມທີ່ໄດ້ເຫັນດີກັບທະນາຄານໂລກ. ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງ the preliminary ESIA ແມ່ນເພື່ອປະເມີນຄວາມສ່ຽງແລະ
ຜົນກະທົບ ຂອງ ແນວຄວາມຄິດໂຄງການ ແລະ ການອອກແບບ ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ແລະ ອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຂອງການປະເມີນ
ນີ້, ໃນການແນະນຳລັກສະນະການອອກແບບ ແລະ ມາດຕະການການຄຸ້ມຄອງ, ລວມທັງການສຶກສາລາຍລະອຽດເພີ່ມ
ເຕີມຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ສະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ຂອງຜືນທີ່ໂຄງການທີ່ຖືກສະເໜີ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອກິໂລແມັດ 32 ຕັ້ງຢູ່ເມືອງໄຊທານີ ຫ່າງຈາກໃຈກາງນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ປະມານ 32 ກິໂລແມັດ. ເປັນເຈົ້າຂອງ ແລະ ດຳເນີນງານໂດຍ ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິການຕົວເມືອງວຽງຈັນ(VCOMS). ສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອດັ່ງກ່າວມີເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 50 ເຮັກຕາ ແລະ ປະຈຸບັນສາມາດຮອງຮັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ທັນຄັດແຍກໄດ້ ປະມານ 400 ໂຕນຕໍ່ມື້.

ອຸຕຸນິຍົມ

ຂໍ້ມູນອຸຕຸນິຍົມ ແລະ ອຸທິກກະສາດ ໃຫ້ຮູ້ວ່າ: ນັບຕັ້ງແຕ່ປີ 1950 ເປັນຕົ້ນມາ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີທ່າອ່ຽງຂອງ ອຸນຫະພູມປະຈຳປີເພີ່ມຂຶ້ນເລັກນ້ອຍ (ເຊັ່ນ: ປະມານ 0.02 ອົງສາ ຕໍ່ປີ) ແລະ ປະລິມານຝົນທັງໝົດມີທ່າອ່ຽງຫຼຸດລົງ ເລັກນ້ອຍ (ເຊັ່ນ: ສະເລ່ຍປະມານ 3.6 ມມ/ປີ). ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນຕັ້ງຢູ່ໃນພາກພື້ນຂອງຄວາມສ່ຽງແຜ່ນດິນໄຫວ ຕໍ່າ. ຄວາມໄວລົມຢູ່ລະຫວ່າງ 2.0 ຫາ 2.7 m/s. ປົກກະຕິແລ້ວ ພາກພື້ນນີ້ບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກລົມພະຍຸໄຕ້ຜຸ່ນ ແຕ່ມີພຽງຝົນຕົກໜັກ ແລະນ້ຳຖ້ວມ.

ອຸທິກກະສາດ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ

ສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຕັ້ງຢູ່ເຂດການຕົກຂ້ອນຂອງຕະກອນຫີນຊາຍ(sedimentary sandstone) ເຊິ່ງເປັນຊັ້ນຫີນທີ່ດີ ແລະ ເປັນແຫຼ່ງສະໜອງນ້ຳທີ່ສຳຄັນພາຍໃນຂົງເຂດ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລະດັບນ້ຳໃຕ້ດິນຊື່ໃຫ້ເຫັນເຂດທີ່ບໍ່ອີ່ມຕົວ 5-7 m ໂດຍອີງໃສ່ການຂຸດເຈາະຢູ່ໃກ້ກັບສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວມີນ້ຳໃຕ້ດິນ 2 ແຫ່ງ, ແລະ ນ້ຳສ້າງສ່ວນ ບຸກຄົນ 2 ແຫ່ງຢູ່ຫ່າງຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວປະມານ 500 ແມັດ. ນ້ຳຈາກໜ້າດິນ ໄຫຼລົງສູ່ ນ້ຳຖິ້ມ. ມີໜອງນ້ຳຫຼາຍ ແຫ່ງຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ໃກ້ກັບສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ. ນ້ຳຫນ້າດິນຈາກສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ໄຫລລົງສູ່ນ້ຳ ຖິ້ມ ປະມານ 7.5 ກລມ ຈາກສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ. ມີໜອງນ້ຳຢູ່ພາຍໃນ ແລະ ໃກ້ກັບສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ, ໜອງນ້ຳຈຳນວນນຶ່ງເຮັດ ຫນ້າທີ່ເປັນໜອງບຳບັດນ້ຳເປື້ອນໃນເບື້ອງຕົ້ນ. ຕົວຢ່າງດິນທີ່ເກັບໄດ້ຢູ່ໃກ້ກັບໜອງນ້ຳໜຶ່ງພາຍໃນສະໜາມຖິ້ມຂີ້ ເຫຍື້ອ ແມ່ນມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງທາດອາເຊນິກ ແລະ ແຄດມ້ຽມ ສູງຫຼາຍ, ເຊິ່ງພົວພັນກັບການກວດພົບທາດ ແຄດມ້ຽມ ທີ່ສູງຈາກຕົວຢ່າງນ້ຳເປື້ອນທີ່ເກັບຈາກຈຸດນ້ຳໄຫລອອກຈາກໜອງ. ຕົວຢ່າງນ້ຳຫນ້າດິນໃນສະໜາມຖິ້ມຂີ້ ເຫຍື້ອມີຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງ COD ແລະ BOD ສູງ, ສະແດງເຖິງຜົນກະທົບຂອງນ້ຳເປື້ອນຈາກບ່ອນຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ. ຈຳ ນວນເຊື້ອແບັກທີເຣັຍ ໂຄລິຟອມ(coliform) ແມ່ນສູງໂດຍສະເພາະຢູ່ໃນ ສະໜາມຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອບ່ອນທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມ ຊຸ້ນຂອງສານຄຣໍລາຍ (chloride) ສູງ. ຕົວຢ່າງນ້ຳໃຕ້ດິນທີ່ເກັບຈາກນ້ຳສ້າງຢູ່ໃກ້ກັບບ່ອນຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອຍັງສະແດງໃຫ້ ເຫັນເຖິງທາດລະລາຍ (TDS) ທີ່ລະລາຍສູງ, ມີເຊື້ອແບັກທີເຣັຍສູງ, ແລະ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງແບັກທີເຣັຍ ໂຄລິຟອມ ຈາກອາຈິມ ປfecal coliform) ສູງຜິດປົກກະຕິ.

ຄຸນນະພາບອາກາດ ແລະ ສຽງ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ການວັດແທກຄຸນນະພາບອາກາດຈາກສະຖານີຕິດຕາມກວດກາຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າທຸກຕົວວັດແທກແມ່ນສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານຄຸນນະພາບອາກາດຂອງລາວ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງຝຸ່ນ PM10 ແມ່ນສູງກວ່າທີ່ອົງການອະນາໄມໂລກ(WHO) ແນະນຳກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບອາກາດ 2 ເທົ່າ. ການວັດແທກສຽງແມ່ນ ວັດແທກ ຢູ່ໃນສະຖານີດຽວກັນກັບສະຖານີຕິດຕາມກວດກາຄຸນນະພາບອາກາດ, ຕົວວັດແທກທັງຫມົດແມ່ນຢູ່ໃນມາດຕະຖານຂອງລັດຖະບານ ແລະ ຄຳແນະນຳດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງ ອົງການການເງິນສາກົນ (IFC EHS).

ພຶດ ແລະ ສັດ

ສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອບໍ່ຢູ່ໃນ ຫຼື ໃກ້ກັບເຂດອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນໃດໆ. ພື້ນທີ່ແມ່ນອ້ອມຮອບໄປດ້ວຍທົ່ງນາ, ທົ່ງຫຍ້າ ແລະ ປ່າເກີດໄຫມຂຶ້ນສອງ. ສັດລ້ຽງ ລວມມີ ງົວ, ຄວາຍ ແລະ ແບ້ ພົບເຫັນຢູ່ອ້ອມຮອບ ແລະ ພາຍໃນສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອຍ້ອນຮົ່ວເປ່ເພໃນຫຼາຍສ່ວນ. ການສຳຫຼວດພາກສະຫນາມບໍ່ໄດ້ລະບຸຊະນິດພັນພຶດ, ສັດ ຫຼື ບ່ອນຢູ່ອາໄສທີ່ລະອຽດອ່ອນ ແລະ ບໍ່ມີຊະນິດທີ່ຖືກຄຸກຄາມຢູ່ໃນສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບໍລິເວນໃກ້ຄຽງ.

ໂຄງສ້າງທາງສັງຄົມ

ສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ມີປະຊາກອນ. ບ້ານທີ່ໃກ້ທີ່ສຸດແມ່ນປະມານ 2.5 ກິໂລແມັດ ທາງໃຕ້ຂອງສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອ. ເຂດທີ່ຢູ່ອາໄສໃໝ່ປະມານ 20 ຫລັງຄາ ພວມຖືກສ້າງຂຶ້ນ ປະມານ 1,4 ກິໂລແມັດ ທາງທິດຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້ຂອງສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອ, ແຕ່ປະກົດວ່າຍັງບໍ່ທັນມີຄົນເຂົ້າມາຢູ່. ຫຼາຍກວ່າ 90% ຂອງປະຊາຊົນໃນບ້ານແມ່ນເຮັກການກະສິກຳ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນເຮັດນາ, ປູກຜັກ, ລ້ຽງສັດ, ແລະການປະມົງ. ແຫຼ່ງລາຍຮັບອື່ນໆລວມມີ ທຸລະກິດຂະຫນາດນ້ອຍ, ຮັບຈ້າງລາຍວັນ, ແລະ ເປັນພະນັກງານລັດ. ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍໄດ້ລາຍຮັບຈາກການເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ.

ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍກົງຈາກໂຄງການແມ່ນຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຄັດແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ. ອີງຕາມ ຫ້ອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິການຕົວເມືອງ ວຽງຈັນ(VCOMS), ມີປະມານຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ລົງທະບຽນ ຈຳນວນ 264 ຄົນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຄ່າຢູ່ໃນທີ່ດິນໄຫ້ເຊົ່າອອກສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອ ເຊິ່ງ ເປັນທັງບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າເກັບມ້ຽນຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເກັບມາໄດ້. ສອງສາມຄົນແມ່ນອາໄສຢູ່ໃນຄ່າຢູ່ພື້ນທີ່. ພະນັກງານເກັບຂີ້ເຫຍື້ອມີຈຳນວນປະມານ 113 ຄົນ, ເປັນພະນັກງານຂອງບໍລິສັດເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ເປັນລູກມີປະຈຳລິດເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ.

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ປະຊາກອນໃນເມືອງໄຊທານີປະກອບມີ 4 ຊົນເຜົ່າຄື: ລາວໄຕ-ລາວ, ມອນ-ຂະແມ, ຊີໂນ-ທິເບດ ແລະ ມົ້ງ-ອຽນ. ໃນຈຳນວນປະຊາກອນໃນເມືອງນີ້, 90.6%, 7.2%, ແລະ 2.2% ແມ່ນຖືສາສະໜາພຸດ, ຜີ, ຫຼືຄຣິສຕຽນ ຕາມລຳດັບ. ຄົວເຮືອນທັງໝົດໃນ 3 ບ້ານໃກ້ກັບ ກມ 32 ລະບຸວ່າຕົນເອງເປັນລາວ, ເຊິ່ງຕົກຢູ່ໃນຄອບຄົວ ໄຕ-ກະດາ, ຍັງເອີ້ນວ່າລາວລຸ່ມ. ປະຊາກອນສ່ວນຫຼາຍ (90%) ໃນສາມບ້ານແມ່ນນັບຖືສາສະໜາພຸດ, ສ່ວນທີ່ຍັງເຫຼືອແມ່ນເຊື່ອສາສະໜາຜີ (7,2%) ແລະ ຄຣິສຕຽນ (2,2%). ຄົນເກັບຂີ້ເຫຍື້ອສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຄົນລາວໄທ.

ບັນຫາສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ

ຈາກການສຳພາດ ແລະ ໂອ້ລົມກັບຊາວບ້ານ ແລະ ຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ບັນຫາທີ່ຕິດພັນກັບການຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອໃນປັດຈຸບັນລວມມີ: (ກ) ຊາວບ້ານໄດ້ຮັບມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກການຈຸດຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ, ເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາທາງເດີນຫາຍໃຈ ໂດຍສະເພາະຜູ້ເຖົ້າ; (ບ) ຮົ່ວທີ່ເປ່ເພ ແລະ ບໍ່ໄດ້ຮັບການຮັກສາທີ່ດີເຮັດໃຫ້ສັດລ້ຽງເຂົ້າໄປຫາອາຫານໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອເຮັດໃຫ້ພວກມັນເຈັບປ່ວຍ; (ງ) ນ້ຳເປື້ອນໄຫລອອກສູ່ທົ່ງນາໃນລະດູຝົນ ເຮັດໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນ, ຜົນກະທົບຕໍ່ການປູກຝັດແລະເຮັດໃຫ້ເກີດການຜິ່ນຜົວໜັງໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ; (ດ) ລົດບັນທຸກທີ່ພາໃຫ້ເກີດຂີ້ເຫຍື້ອຕາມເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງ ເນື່ອງຈາກລົດບັນທຸກເກີນ ແລະ ບໍ່ມີໜ້າປົກ; (e) ສະພາບການເຮັດວຽກຂອງຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ໂດຍສະເພາະການຂາດນ້ຳ ແລະ ສຸຂາພິບານຢູ່ສະຖານທີ່ ແລະ ຂາດການຝຶກອົບຮົມໃນການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ; ແລະ, (f) ການມີແຮງງານເດັກນ້ອຍໃນບັນດາຄົນເກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ

ຜົນກະທົບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທາງບວກ

ໂຄງການດັ່ງກ່າວ ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ຕໍ່ກັບການກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຈະເຂົ້າມາສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກິໂລແມັດ 32 ໃນອານາຄົດ. ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ໄປຫາຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃຫມ່ຈະບໍ່ຖືກລົມ ແລະ ສັດລົບກວນ, ຈະບໍ່ເກີດເຫດການໄຟໄຫມ້ຂີ້ເຫຍື້ອ, ແລະ ນ້ຳເປື້ອນຈາກຂີ້ເຫຍື້ອຈະບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ຊົມລົງດິນ ແລະ ປົນເປື້ອນນ້ຳຫນ້າດິນ ແລະ ນ້ຳໃຕ້ດິນ. ສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນຈາກການສຳຜັດກັບອາກາດທີ່ເປັນມົນລະພິດຈາກການເຜົາໄຫມ້ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ການບໍລິໂພກນ້ຳ ແລະ ອາຫານທີ່ປົນເປື້ອນກັບນ້ຳເປື້ອນ. ສິ່ງລົບກວນຈາກກິນ ແລະ ການຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອຊາຍຈະຫຼຸດລົງ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວຍັງຈະຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍອາຍແກັສມີເທນອອກສູ່ບັນຍາກາດ ໂດຍກົງ. ໃນທີ່ສຸດ, ເມື່ອປັດຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອລົງ, ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສ້າງດ້ວຍຫລັກການວິສະວະກຳນີ້ຈະອຳນວຍໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ການປູກຝັດ ແລະ ສ້າງທົ່ງຫຍ້າລ້ຽງສັດ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວຍັງຈະປັບປຸງສະຫວັດດີການ ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຄົນງານ.

ຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ໄລຍະກຳສ້າງ

ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ໃນລະຫວ່າງການກຳສ້າງ ແມ່ນໄດ້ຖືກປະເມີນວ່າ ຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ, ຊົ່ວຄາວ, ແລະ ມີລັກສະນະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ດ້ວຍວິທີການມາດຕະຖານ. ຜົນກະທົບ ແລະ ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ລວມມີ: (a) ຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງແຮງງານແລະ ເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ, ລວມທັງສຸຂະພາບອາຊີບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງພະນັກງານກຳສ້າງ ແລະ ຜູ້ອອກແຮງງານໃນປະຈຸບັນໃນການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໂດຍສະເພາະຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ; (b) ຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ສຽງດັງ ແລະ ອາດເກີດການຕົກຕະກອນຂອງຜືນທີ່ຕອນລຸ່ມ ເນື່ອງຈາກການຂຸດສະຖານທີ່ກຳສ້າງ ແລະ ການນຳໄຊ້ບໍ່ດິນ; (c) ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ ເນື່ອງຈາກການປະຕິບັດງານໃນສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອໃນປັດຈຸບັນ, ລວມທັງຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຊຸມຊົນຕາມເສັ້ນທາງການກຳສ້າງ, ຕໍ່ກັບອັນຕະລາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳສ້າງ.

ແຮງງານແລະເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮງງານໃນລະຫວ່າງການກຳສ້າງປະກອບມີ: (i) ການຈຳແນກການຈ້າງງານ, (ii) ການປະຕິເສດສິດທິຂອງແຮງງານຂັ້ນຜືນຖານ; (iii) ຂີ້ຂັດແຍ່ງດ້ານແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, (iv) ການຂຸດຮີດທາງເພດ ແລະ ການລວນລາມ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ (SEA/SH), (v) ແຮງງານເດັກນ້ອຍ; (vi) ອຸປະຕິເຫດ ແລະ ການບາດເຈັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຂຸດ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືຫນັກ; ແລະ (vii) ການບາດເຈັບ ແລະ ການເຈັບປ່ວຍຍ້ອນການສຳຜັດກັບສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ອາດມີສານພິດ, ວັດຖຸແຫຼມ, ແລະເຊື້ອພະຍາດເຊັ່ນດຽວກັນກັບການສຳຜັດກັບດິນທີ່ປົນເປື້ອນແລະຂີ້ຝຸ່ນໃນສະຖານທີ່ກຳສ້າງ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ຖືກພິຈາລະນາໃນລະດັບປານກາງ.

ມົນລະພິດແລະການຕົກຕະກອນ. ກິດຈະກຳການກຳສ້າງອາດຈະສ້າງຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ການປ່ອຍມົນລະພິດທາງອາກາດອື່ນໆທີ່ຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບອາກາດຢູ່ຜືນທີ່ໄຕ້ລົມ. ອາດຈະມີການຕົກຕະກອນຢູ່ຜືນທີ່ຕອນລຸ່ມເຂດກຳສ້າງ ເນື່ອງຈາກກິດຈະກຳເຄື່ອນຍ້າຍດິນຢູ່ບ່ອນກຳສ້າງ ແລະ ບໍ່ດິນ. ການສ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອທົ່ວໄປຢູ່ພາຍໃນຄ້າຍຝັກແຮງງານ. ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບເຫຼົ່ານີ້ຖືກພິຈາລະນາໃນລະດັບປານກາງ, ຊົ່ວຄາວ, ແລະ ມີລັກສະນະຄອບຄຸມແບບສະເພາະຜືນທີ່.

ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຊຸມຊົນ. ຜູ້ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ, ຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຄົນງານອື່ນໆ ໃນການປະຕິບັດການວຽກງານການກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອໃນປັດຈຸບັນ ຈະສ່ຽງກັບອັນຕະລາຍໃນການກຳສ້າງເຊັ່ນ: ການເຄື່ອນຍ້າຍຂອງອຸປະກອນຫນັກ, ການຂຸດເລິກ, ຂີ້ຝຸ່ນໃນການກຳສ້າງ, ແລະ ສຽງດັງ. ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ແລະ ຊາວກະສິກອນທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ທາງລຸ່ມຜືນທີ່ກຳສ້າງ ອາດຈະໄດ້ຮັບຜູນລະອອງ ໃນຂະນະທີ່ ປະຊາຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ເສັ້ນທາງການກຳສ້າງອາດຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການຈາລະຈອນທີ່ພົວພັນກັບການກຳສ້າງ. ການລັງໄຫຼເຂົ້າມາແບບຊົ່ວຄາວຂອງກຳມະກອນກຳສ້າງ ອາດຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ບ້ານໃກ້ຄຽງ, ອາດຈະເພີ່ມການເກີດການໃຊ້ສານເສບຕິດ ແລະ ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດ ແລະ ການແຜ່

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່. ສຸດທ້າຍ, ໃນຂະນະທີ່ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອຢູ່ນອກເຂດອັນຕະລາຍຈາກລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ (UXO), ອາດຈະມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະພົບກັບ UXO ໃນບໍ່ດິນ. ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບປານກາງ.

ຜົນກະທົບຕໍ່ພືດ ແລະ ສັດ. ຜົນກະທົບຕໍ່ພືດ ແລະ ສັດຈາກກິດຈະກຳການກໍ່ສ້າງ ຖືວ່າເປັນສິ່ງທີ່ເລີຍມາແລ້ວ ເພາະສະຖານທີ່ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອເປັນພື້ນທີ່ຖືກລົບກວນມາແລ້ວ ເຊິ່ງມີສິ່ງເສດເຫຼືອຖືກຖິ້ມໃສ່ພື້ນທີ່ທຸກສ່ວນ ແລະ ບໍ່ມີພືດພັນ ຫຼື ສັດທີ່ມີມູນຄ່າການອະນຸລັກຢູ່ ຫຼື ໃກ້ກັບສະຖານທີ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການສ້າງບໍ່ດິນ ຫລື ກອງຖິ້ມດິນໃຫມ່ອາດຈະສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ພືດ ແລະ ສັດ. ຄວາມສ່ຽງເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່າສາມາດຫຼີກລ່ຽງໄດ້ໂດຍການຄັດເລືອກບໍ່ດິນ ແລະ ພື້ນທີ່ຖິ້ມດິນ ໃຫ້ເໝາະສົມ.

ຊົນເຜົ່າພື້ນເມືອງ ແລະ ຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ. ສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ(ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ) ແມ່ນເປັນເຈົ້າຂອງໂດຍ VCOMS ແລະ ບໍ່ມີຊົນເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍທີ່ອ້າງເອົາກຳມະສິດລວມ ຫຼື ກຳມະສິດທີ່ຕິດພັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳກັບສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ບໍລິເວນອ້ອມຂ້າງ.

ໄລຍະດຳເນີນງານ

ການເປີດນຳໄຊ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກອັນສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ແລະ ອັນທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶນຝຸ້ນມາເຊິ່ງເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງການດຳເນີນວຽກງານຂອງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອທັງໝົດ, ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວຈະປັບປຸງຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມຂອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ. ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຈະປະກອບມີ: (ກ) ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດມີຕໍ່ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການເຮັດວຽກ, ໂດຍສະເພາະການປະເຊີນກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ວັດສະດຸອັນຕະລາຍ; (ຂ) ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແລະ ຄວາມສ່ຽງທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ການປູກເຂົ້າ ແລະ ພືດ ແລະ ສັດນ້ຳທົ່ວໄປເນື່ອງຈາກການປົນເປື້ອນຂອງນ້ຳໜ້າດິນ ແລະ ນ້ຳໃຕ້ດິນຈາກນ້ຳເປື້ອນ; (ຄ) ມົນລະພິດທາງອາກາດຍ້ອນການເຜົາໄຫມ້ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຂີ້ຝຸ່ນຈາກການສັນຈອນປະຈຳວັນ, ການປ່ອຍກິ່ນ ແລະ ອາຍກາສເຮືອນແກ້ວ GHG; (ງ) ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ ລວມເຖິງຜູ້ໄຈ່ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຊຸມຊົນທີ່ຢູ່ໃກ້ຄຽງ ແລະ ຕາມເສັ້ນທາງຂົນສົ່ງຂີ້ເຫຍື້ອໃນແຕ່ລະວັນ, ອຸບັດຕິເຫດເຮັດໃຫ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຕົກເຮ່ຍ, ອຸບັດຕິເຫດນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ວັດສະດຸອັນຕະລາຍອື່ນໆ ຣິ່ວຍ້ອຍ ອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ; ແລະ (ຈ) ຜົນກະທົບຕໍ່ມູນຄ່າຊັບສິນ ແລະ ຄວາມງາມຂອງພື້ນທີ່ໃກ້ຄຽງ.

ແຮງງານ ແລະ ເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຮງງານໃນລະຫວ່າງການກໍ່ສ້າງປະກອບມີ: (i) ການຈຳແນກການຈ້າງງານ, (ii) ການປະຕິເສດສິດທິຂອງແຮງງານຂັ້ນພື້ນຖານ; (iii) ຂີ້ຂັດແຍ່ງດ້ານແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ, (iv) ການຂຸດຮີດທາງເພດ ແລະ ການລວນລາມ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ (SEA/SH), (v) ອຸປະຕິເຫດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໄຟໄຫມ້ ແລະ ການລະເບີດຂອງອາຍແກັສຈາກສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ການຮົ່ວໄຫລຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ ແລະ ນ້ຳເປື້ອນ; (vi) ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບຈາກການສຳຜັດກັບແມງວັນ ແລະ ແມງໄມ້ທີ່

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ເປັນພາຫະອື່ນໆເຊິ່ງເກີດຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຖືກເຂື່ອນຍ້າຍ ເຊິ່ງຕາມການອອກແບບ ແມ່ນຈະບໍ່ຖືກປົກຄຸມ.

ມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ນ້ຳ. ຄວາມສ່ຽງການປົນເປື້ອນຂອງນ້ຳໜ້າດິນ ແລະ ນ້ຳໃຕ້ດິນຈາກນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກການເຜົາໄຫມ້ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ຈາກກິນເຫມັນຈາກສິ່ງເສດເຫຼືອເນົ່າເປື້ອນ ຈະຕໍ່າກວ່າ ຄວາມສ່ຽງທີ່ກຳລັງເກີດຂຶ້ນໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ອາດຈະສືບຕໍ່ ເຊິ່ງເກີດຈາກຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຫຼືອເຊິ່ງບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງໂຄງການ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຍັງມີຄວາມສ່ຽງທີ່ສຳຄັນຈາກການຮົ່ວໄຫລຖ້າຫາກວ່າ ແຜ່ນຢາງປູກັນຊິມ (HDPE) ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖ້າຫາກວ່າ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ໄດ້ຖືກປົກຄຸມນັ້ນເກີດການຕິດໄຟ. ນອກຈາກນີ້, ການອອກແບບຂອງຊຸມ ສຳລັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຈະຖືກເຂື່ອນຍ້າຍໃບຖິ້ມນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ມີການປົກຄຸມດ້ວຍດິນ, ຊຶ່ງຫມາຍຄວາມວ່າ ມັນຈະຍັງຄົງປ່ອຍກິນ. ເຖິງແມ່ນວ່າຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໄຫມ້ນີ້ຈະມີຄວາມສ່ຽງເກີດມົນລະພິດທີ່ຕໍ່າກວ່າ, ກໍລະນີຂອງການປົນເປື້ອນຂອງນ້ຳ ຫຼື ມົນລະພິດທາງອາກາດ ຈະຖືກ ເຊື່ອມໂຍງກັບໂຄງການໂດຍປະຊາຊົນ. ດ້ວຍ ເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້, ຄວາມສ່ຽງຂອງມົນລະພິດທາງອາກາດ ແລະ ນ້ຳຍັງຖືວ່າສູງ.

ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຊຸມຊົນ. ການສຳຜັດຂອງ ສັດ ແລະ ຄົນ ກັບສິ່ງເສດເຫຼືອຈະໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນການດຳເນີນງານຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃຫມ່, ຍ້ອນວ່າຊຸມໄຫມ້ຖືກອ້ອມຮົ່ວໄວ້ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຈະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍດິນເປັນປະຈຳ. ຄວາມສ່ຽງທີ່ຊຸມຊົນຈະປະເຊີນກັບການຮົ່ວໄຫລໂດຍອຸບັດເຫດ ຫຼື ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນອອກເນື່ອງຈາກລະບົບກັກເກັບ ແລະ ບຳບັດນ້ຳເປື້ອນເພ ນັ້ນແມ່ນຍັງຕໍ່າ ເພາະວ່າມີໄລຍະຫ່າງຂອງບ້ານຕ່າງໆຈາກສະຖານທີ່ດັ່ງກ່າວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມສ່ຽງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນໂດຍລວມ ທີ່ມາຈາກການປະຕິບັດງານຂອງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອໃນສ່ວນທີ່ນອກເໜືອຈາກໂຄງການນີ້ແມ່ນຈະຍັງມີໃນຍະສຳຄັນ (significant). ຄາດວ່າບັນດາບ້ານຕອນລຸ່ມ ຍັງຄົງຈະໄດ້ຮັບກິນເໝັນ ແລະ ມົນລະພິດທາງອາກາດຈາກການຈຸດຂີ້ເຫຍື້ອ. ຊາວກະສິກອນ ແລະ ທົ່ງນາໃກ້ຄຽງຈະຍັງປະເຊີນກັບນ້ຳເປື້ອນຈາກຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການ. ຄວາມສ່ຽງຂອງການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດແປດຈາກແມງວັນແລະ ສັດທີ່ເປັນພາຫະ ຈະຍັງສູງຢູ່. ຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງປະຊາຊົນຈາກການນຳໃຊ້ນ້ຳໄຕ້ດິນທີ່ປົນເປື້ອນສຳລັບເປັນນ້ຳດື່ມ. ຜູ້ເກັບ-ໄຈ້ແຍກ ຂີ້ເຫຍື້ອຈະສືບຕໍ່ເປັນກຸ່ມທີ່ຢູ່ໄກ້ໄຟອັນຕະລາຍເຫຼົ່ານີ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ. ສັດບ້ານ ແລະ ສັດລ້ຽງ ອາດຈະສືບຕໍ່ປະກົດເຫັນຢູ່ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອຊຸມອື່ນທີ່ຜູ້ສຳປະທານຂີ້ເຫຍື້ອອື່ນໆນຳໃຊ້ ຖ້າຮົ່ວໃນເຂດຂອງເຂົາເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຮັບການບຳລຸງຮັກສາຢ່າງຖືກຕ້ອງ.

ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ອາດເປັນໃບໄດ້ ຫຼື ການສູນເສຍການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງປະກອບອາຊີບ. ສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ໃນຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃຫມ່ຈະຖືກປົກຄຸມດ້ວຍດິນເປັນປະຈຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ເກັບແຍກຂີ້ເຫຍື້ອຈະມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການເຂົ້າເຖິງສິ່ງເສດເຫຼືອຢູ່ໃນຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃຫມ່. ການປົກສາຫາລືແບບກຸ່ມກັບຜູ້ເກັບແຍກຂີ້ເຫຍື້ອຕາມລະດູການ ແລະ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ລະບຸວ່າຫຼາຍຄົນ ຄາດວ່າຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ເຂົ້າມາ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກມ 32 ຈະມີການຫລຸດລົງ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນງານຂອງສະຖານທີ່ຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອແບບປະສົມປະສານຢູ່ເມືອງນາຊາຍທອງ ແລະ ຢູ່ກິໂລແມັດທີ 16 ເຊິ່ງຖືກນຳສະເໜີພາຍໃຕ້ອົງປະກອບທີ 3.

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ໄລຍະປົດ

ຄວາມສ່ຽງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມສ່ວນໃຫຍ່ໃນໄລຍະການດຳເນີນງານ ຍັງສືບຕໍ່ມີຄວາມກ່ຽວຂ້ອງກັບໃນໄລຍະປົດ. ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປົນເປື້ອນຂອງນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ຫນ້າດິນເນື່ອງຈາກຄວາມລົ້ມເຫຼວຂອງ ແຜ່ນຢາງກັນຊິມ ແລະ ລະບົບການເກັບ ແລະ ບຳປັດນ້ຳເປື້ອນ ຂອງຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອໃຫມ່ຈະຄືກັນກັບໃນລະຫວ່າງການປະຕິບັດງານ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການເກີດຄວາມລົ້ມເຫຼວການປົດຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອຄັງສຸດທ້າຍ, ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ນ້ຳຊິມເຂົ້າໄປໃນຊັ້ນຂີ້ເຫຍື້ອເຊິ່ງຈະເກີດຜົນກະທົບແບບແອ່ງນ້ຳ "bathtub effect", ເຊິ່ງຈະເຮັດໃຫ້ນ້ຳທີ່ຊິມເຂົ້າເກີດການສະສົມ ແລະ ລົ້ນອອກ ຫລືຊິມຜ່ານຄັນຄູຂອງຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ.

ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງໂຄງການຈະສືບຕໍ່ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍຂອງນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ມົນລະພິດນ້ຳຫນ້າດິນ. ນ້ຳເປື້ອນໄຫຼອອກຫາທຳນາ ແລະ ຫ້ວຍນ້ຳໃນລະດູຝົນຍັງຈະສືບຕໍ່ມີຄວາມສຳຄັນ. ເຊັ່ນດຽວກັບຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດໂດຍແມງໄມ້ ແລະ ສັດ ທີ່ເປັນພາຫະ, ລົດບັນທຸກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ລົມຜັດລົມຂີ້ເຫຍື້ອ, ແລະ ສັດປະປ່ອຍ.

ການປົນເປື້ອນຂອງນ້ຳຫນ້າດິນຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຜົນຜະລິດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຜະລິດເຂົ້າ ແລະ ການຜະລິດກະສິກຳອື່ນໆໃນພື້ນທີ່ອ້ອມຂ້າງ; ແລະຍັງອາດຈະສ້າງຄວາມສ່ຽງຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຊາວກະສິກອນ, ສັດລ້ຽງ, ແລະສັດປ່າ; ແລະໂດຍທົ່ວໄປອາດຈະເຮັດໃຫ້ແຫຼ່ງນ້ຳໃນສາຍນ້ຳທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບບໍ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້.

ແຜນຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ

ມາດຕະການອອກແບບ

ມາດຕະການອອກແບບຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນຖືກແນະນຳ:

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

- (a) ເພີ່ມຊັ້ນດິນໜຽວອັດແຫນ້ນທີ່ມີຄວາມໜາພຽງພໍໃສ່ກ້ອງແຜ່ນຢາງກັນຊີມ (HDPE) ສຳລັບທຸກໆຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ, ລວມທັງຊຸມສຳລັບສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຈະຖືກເຂື່ອນຍ້າຍໄປຖິ້ມໃສ່, ແລະ ຫນອງນ້ຳເປື້ອນ. ເຊິ່ງຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງນ້ຳເປື້ອນຊີມລົງດິນໃນກໍລະນີທີ່ແຜ່ນກັນຊີທເກີດການຮົ່ວ.
- (b) ເຮັດຫນອງ ແລະ ລະບົບດິນທາມແບບທຳມະດາໃນການບຳບັດນ້ຳເປື້ອນແທນທີ່ຈະເປັນລະບົບ UASB ທີ່ສະເໜີ ແລະ ເທັກໂນໂລຢີ rotating disc ທີ່ຕ້ອງການພະລັງງານ ແລະ ສາມາດແປແຜ່ໄດ້ງ່າຍ.
- (c) ເພື່ອຫຼີກລ້ຽງນ້ຳເປື້ອນລົ້ນອອກ (ຜົນກະທົບແບບແອ່ງນ້ຳ) ໃນໄລຍະການປັດຂຸມ, ຊັ້ນປັດສຸດທ້າຍທີ່ປະກອບດ້ວຍຊັ້ນດິນຫນາ 2 ແມັດ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໂດຍປະກອບມີ (i) ຊັ້ນດິນປູກຝັງ (topsoil layer) ຫນາ 150 ມມ, (ii) ຊັ້ນຮອງ (intermediate layer) ຫນາ 150 ຫາ 300 ມມ, (iii) ຊັ້ນກາງ (barrier layer) ຫນາ 600 ມມ ແລະ ຊັ້ນເກັບກຳຊ (gas collection layer) ຫນາ 150 ຫາ 300 ມມ. ຄວນເຮັດຄືກັນສຳລັບຊຸມຮອງຮັບຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຈະຖືກຍົກຍ້າຍໄປຖິ້ມ.
- (d) ລວມເອົາລະບົບການຫມຸນວຽນນ້ຳເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການລະບາຍນ້ຳທີ່ໄດ້ຜ່ານການບຳບັດແລ້ວອອກສູ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ເລັ່ງໄຫ້ເກີດການຢ່ອຍສະຫຼາຍຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ກ້າວໄປສູ່ໄລຍະສະຖຽນ (Stabilization phase) ໄວຂຶ້ນ.
- (e) ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນປະລິມານນ້ຳໄຫລເຂົ້າລະບົບບຳບັດນ້ຳເປື້ອນ, ລະບົບການເກັບນ້ຳເປື້ອນຄວນຈະຖືກອອກແບບໃຫ້ລວມນ້ຳຝົນຈາກຊຸມທີ່ຍັງບໍ່ໄດ້ຖິ້ມຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ປ່ອຍນ້ຳສະອາດນີ້ອອກຕ່າງຫາກ ແລະ ມີພຽງ ນ້ຳເປື້ອນຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ ທີ່ຈະຖືກລວມເຂົ້າໄປຫາລະບົບບຳບັດ. ແຕ່ລະສ່ວນຂອງຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອຄວນຕິດຕັ້ງລະບົບທີ່ສາມາດລະບາຍນ້ຳ ລະຫວ່າງ ນ້ຳສະອາດ ແລະ ນ້ຳເປື້ອນ.
- (f) ຕິດຕັ້ງລະບົບລະບາຍນ້ຳຝົນໄຫ້ຄອບຄຸມທົ່ວສະຖານທີ່ທັງຫມົດເພື່ອເວັ້ນນ້ຳຝົນອອກຈາກຫົນທາງ, ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ, ອາຄານ, ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ແລະ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນການປະສົມກັບນ້ຳເປື້ອນ. ເຊິ່ງຈະປ້ອງກັນການປົນເປື້ອນຂອງ ນ້ຳຝົນກັບນ້ຳເປື້ອນຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ.
- (g) ປັບປຸງເສັ້ນທາງເຂົ້າຢ່າງນ້ອຍໃຫ້ເປັນທາງປູຫົນທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຂີ້ຝຸ່ນ ແລະ ຂີ້ຕົມ, ຫຼຸດຜ່ອນການເກີດອຸບັດຕິເຫດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບຳລຸງຮັກສາ.
- (h) ຍົກລະດັບຮົ່ວອ້ອມຮອບບໍລິເວນສະຖານທີ່ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ສັດລ້ຽງເຂົ້າໄປໃນພື້ນທີ່ຂີ້ເຫຍື້ອ.

ມາດຕະການການອອກແບບເຫຼົ່ານີ້ຄວນໄດ້ຮັບການປະເມີນໂດຍທີມງານວິສະວະກອນເພື່ອກຳນົດຄວາມເປັນໄປໄດ້.

ມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ໄລຍະກ່ອນການກໍ່ສ້າງ. ຫນ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງໂຄງການ (PMU) ຈະປັບປຸງ ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມເບື້ອງຕົ້ນນີ້ດ້ວຍລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມ ແລະ ການປະເມີນທີ່ສຸມໃສ່ການອອກແບບໄລຍະສຸດທ້າຍ. ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຈະຖືກທົບທວນ ແລະ ອະນຸມັດໂດຍ ກະຊວງ ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ , ທະນາຄານໂລກ ແລະ ສຸດທ້າຍໂດຍ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສຳລັບການອອກໃບຢັ້ງຢືນຄວາມສອດຄ່ອງທາງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ (Environmental Compliance Certificate). ບົດປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມສຸດທ້າຍ ຈະກວມເອົາ ພື້ນທີ່ໂຄງການ ຢູ່ ກມ 16 ແລະ ເມືອງນາຊາຍທອງ. ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຜູ້ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຈະໄດ້ຮັບການແຈ້ງໃຫ້ຊາບ ແລະ ປຶກສາຫາລືກ່ຽວກັບຜົນຂອງການສຶກສາຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ.

ໄລຍະການກໍ່ສ້າງ. ຜູ້ຮັບເໝົາຈະຕ້ອງໄດ້ກະກຽມແຜນການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມໃນການກໍ່ສ້າງ (CEMP) ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະການແນະນຳໃນ ESIA ສຸດທ້າຍ. CEMP ຈະແກ້ໄຂຜົນກະທົບດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິດຈະກຳການກໍ່ສ້າງ ເຊັ່ນ: ການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ການຕົກຕະກອນໃນພື້ນທີ່, ການສ້າງສຽງລົບກວນ ແລະ ການສັ່ນສະເທືອນ, ການເກີດຂີ້ຝຸນ, ການສ້າງສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການກໍ່ສ້າງ, ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອພາຍໃນຄ້າຍຜັກແຮງງານ. CEMP ຍັງຈະລວມເອົາແຜນຂອງຜູ້ຮັບເໝົາໃນການຈັດຫາວັດສະດຸກໍ່ສ້າງ, ການຈັດຫາສະຖານທີ່ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ແລະ ການຂໍອະນຸຍາດຈາກພາກລັດ (ລວມທັງການເກັບກູ້ ລະເບີດທີ່ບໍ່ທັນແຕກ) ສຳລັບສະຖານທີ່ຊົ່ວຄາວ ເຊັ່ນ: ຄ້າຍຜັກແຮງງານ, ບໍ່ດິນ, ແລະ ສະຖານຖິ້ມເສດດິນ.

ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມສ່ຽງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ, PMU ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາມີແຜນການຄຸ້ມຄອງແຮງງານ (LMP) ທີ່ແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນຂອງການຈຳແນກການຈ້າງງານ, ການຂາດການເຂົ້າເຖິງກິນໄກການຮ້ອງທຸກ, ການຂຸດຮີດທາງເພດ ແລະ ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດ ແລະ ການຂົ່ມເຫັງທາງເພດ (SEA/SH) ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ, ແຮງງານເດັກນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອື່ນໆໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ມາດຖະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ ທີ 2 (ESS 2) ແລະ ສິນທິສັນຍາພື້ນຖານຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ(ILO). ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນອາຊີບ, ລວມທັງການປ້ອງກັນການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕິດຕໍ່ລະຫວ່າງຜູ້ອອກແຮງງານ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະຕ້ອງສ້າງ ແລະ ປັບແຜນຄຸ້ມຄອງ ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ (OSHP).

ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຜົນກະທົບທາງດ້ານສັງຄົມທີ່ອາດຈະເກີດຈາກການເຂົ້າມາຂອງແຮງງານຕໍ່ຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ເຊັ່ນ: ການໃຊ້ສານເສບຕິດເພີ່ມຂຶ້ນ, ການລ່ວງລະເມີດທາງເພດເພີ່ມຂຶ້ນ, ຄວາມຮຸນແຮງທາງເພດ, ແລະ ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດ , PMU ຄວນສົ່ງເສີມການຈ້າງແຮງງານໃນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາຮັບເອົາ ຫຼັກຈັນຍາບັນແຮງງານ (Workers' Code of Conduct) . PMU ຍັງຈະໄດ້ຈັດໃຫ້ມີການຝຶກອົບຮົມການປູກຈິດສຳນຶກຜ່ານຜູ້ໃຫ້

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ບໍລິການບຸກຄົນທີສາມ, ກ່ຽວກັບ SEA/SH, ການໃຊ້ສານເສບຕິດ, ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ເພດ, ແລະ ການປ້ອງກັນການຕິດຕໍ່ຂອງພະຍາດ.

PMU ຈະບັງຄັບໃຊ້ການຈຳກັດຄວາມໄວໃນທຸກໆຍານພາຫະນະຂອງໂຄງການໂດຍສະເພາະໃນເຂດທີ່ມີປະຊາຊົນຕາມເສັ້ນທາງການກໍ່ສ້າງ. ຕະຫຼອດໄລຍະການກໍ່ສ້າງ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະຕ້ອງດຳເນີນການສ້ອມແປງ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາເສັ້ນທາງຖ້າມີການນຳໃຊ້ເລື້ອຍໆ.

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ພື້ນທີ່ທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຊັບສິນທາງວັດທະນະທຳ ແລະ ໂອກາດການຈະພົບເຫັນວັດຖຸບູຮານຢູ່ໃນບໍ່ດິນ ແລະ ບໍ່ຊຸດຄົ້ນຫີນ, ຜູ້ຮັບເໝົາຈະຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ບັນຊີລາຍການລົບ (Negative List), ດຳເນີນຄັດກອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ES Screening) ໃນທຸກສະຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໂດຍອີງໃສ່ຂອບການຄຸ້ມຄອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມ (ESMF) ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການຄຸ້ມຄອງບໍ່ດິນ ແລະ ຊຸດຄົ້ນຫີນ ໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງ CEMP. ຜູ້ຮັບເໝົາຈະຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດຂັ້ນຕອນການພົບເຫັນວັດຖຸບູຮານຕາມລະບຽບການຂອງປະເທດ.

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນບັນຫາຂັດຂວາງ ຫຼື ຂໍ້ຈຳກັດທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບກິດຈະກຳການໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອຍ້ອນວ່າມີການຍົກຍ້າຍສິ່ງເສດເຫຼືອ, PMU ຈະຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຮັບເໝົາຈ້າງຄົນໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອເປັນແຮງງານໃນການກໍ່ສ້າງ.

ໄລຍະການດຳເນີນງານ. ຄູ່ມືການດຳເນີນງານ ແລະ ການບຳລຸງຮັກສາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການພັດທະນາ ແລະ ອະນຸມັດໂດຍ PMU. ຢ່າງໜ້ອຍ ຄູ່ມືການດຳເນີນງານຄວນມີຂໍ້ແນະນຳ ແລະ ຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້: (ກ) ຂັ້ນຕອນການບົບອັດສິ່ງເສດເຫຼືອ; (ຂ) ການຄວບຄຸມ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກລົມພັດ (ຄ) ຂັ້ນຕອນການຈັດການກັບສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ; (ງ) ຂັ້ນຕອນການຄວບຄຸມ ແລະ ບັນທຶກສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ຖິ້ມໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ລວມທັງທີ່ມາ, ປະລິມານ, ປະເພດຂອງສິ່ງເສດເຫຼືອ, ຜູ້ເກັບ; (ຈ) ຂັ້ນຕອນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຈັດການນໍ້າເບື້ອນ (ສ) ຂັ້ນຕອນການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍລວມທັງການກຳນົດວ່າສິ່ງເສດເຫຼືອໄດ້ທີ່ຍອມຮັບໄດ້ສຳລັບການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວໃນສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ, ການຂົນສົ່ງ, ການຕິດສະຫຼາກ, ການເກັບຮັກສາຊົ່ວຄາວ, ການແຍກອອກຕາມປະເພດ ແລະ ຄວາມສ່ຽງ, ແລະ ການກຳຈັດຖາວອນ - ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບການຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສາກົນ; (ຊ) ຂັ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງສັດຕູພືດ (ຍ) ສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃນການເຮັດວຽກ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນ (PPEs) ; (ຈ) ການພົວພັນຊຸມຊົນ ແລະ ແຜນສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ; ແລະ (ສ) ແຜນຕອບໂຕ້ເຫດສຸກເສີນ.

PMU ແລະ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອຄວນດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມໃນໜ້າວຽກ (on-the-job training) ກ່ຽວກັບຄູ່ມືການດຳເນີນງານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ.

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການດຳເນີນງານໃນຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ຕໍ່ການດຳລົງຊີວິດຂອງຜູ້ຄົດແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອຕາມລະດູການ ເຊິ່ງເປັນຜູ້ເຂົ້າເຖິງຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ຄືນໄດ້ ເຊິ່ງອາດຈະຫຼຸດລົງ, ໂຄງການຈະ: (ກ) ສະໜອງໂອກາດໃຫ້ຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອໃນການເຮັດວຽກຢູ່ສະຖານທີ່ຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອແຫ່ງໃໝ່ ຢູ່ ກມ 32 ແລະ ຫຼັກ 16 ແລະ ເມືອງນາຊາຍທອງ; (ຂ) ສະເໜີການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບໃຫ້ຜູ້ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອມີທັກສະ ດ້ານອ່ານ-ຂຽນ, ຕົວເລກ, ການປະກອບການ ແລະ ອື່ນໆ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະ ປ້ອງກັນການ ສູນເສຍວຽກ; (ຄ) ປັບປຸງເງື່ອນໄຂການເຮັດວຽກຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍການຍົກລະດັບສະຖານທີ່ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ສູນ ຄຸ້ມຄອງສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ, ສະໜອງການຝຶກອົບຮົມໃນການຈັດການສິ່ງເສດເຫຼືອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອອັນຕະລາຍ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນປ້ອງກັນ.

ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສຸຂະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຊຸມຊົນ, ເຊັ່ນ: ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການເກີດອຸບັດຕິເຫດທີ່ມີຜູ້ຂາຍສິ່ງ ເສດເຫຼືອ ແລະ ເດັກນ້ອຍຢູ່ໃກ້ເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ, ແລະ ຊຸມຊົນປະສົບກັບຂີ້ຝຸນ, ສຽງດັງ, ກິ່ນເໝັນ, ຂີ້ເຫຍື້ອຕົກເຮ່ຍ, ມົນລະພິດທາງນໍ້າ ແລະ ບັນຫາຄວາມປອດໄພທາງຖະໜົນ, ໂຄງການຈະຝຶນຜູ້/ປູຢາງເສັ້ນທາງເຂົ້າໄປ ສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ. ຫົນທາງຈະມີມາດຕະການຄວາມປອດໄພທາງຖະໜົນ ເຊັ່ນ: ທາງຢ່າງແຄມທາງ ແລະ ປ້າຍຈາລະ ຈອນຢ່າງພຽງພໍ.

ໄລຍະບົດ. VCOMS ຈະພັດທະນາແຜນການປົດ ຫົກ (6) ເດືອນກ່ອນທີ່ຈະຄາດວ່າຈະປົດຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທຳອິດເພື່ອຂໍ ອະນຸມັດຈາກ PMU. ການກະກຽມແຜນການປົດຈະປະກອບມີການປຶກສາຫາລືກັບພະນັກງານສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ, ຜູ້ ໄຈ້ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ, ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (MONRE). ແຜນການປົດຈະປະກອບມີ, ໃນບັນດາສິ່ງອື່ນໆ: (ກ) ລາຍລະອຽດການອອກແບບການປົດບໍ່ລວມທັງ ວັດສະດຸທີ່ຈະນຳໃຊ້ ແລະ ທີ່ມາ (ຂ) ວິທີການກໍ່ສ້າງ ແລະ ໄລຍະເວລາ; (ຄ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມຫຼັງປົດ ບໍ່ (ການດູແລຫຼັງການປົດບໍ່) ສຳລັບນໍ້າເປື້ອນ, ນໍ້າຝົນ, ອາຍແກັສຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ, ກິ່ນ, ຂີ້ຝຸນ, ຂີ້ເຫຍື້ອຕົກເຮ່ຍ ແລະ ຄວາມສົມບູນຊັ້ນປົດສຸດທ້າຍ; (ງ) ກຳນົດການນຳໃຊ້ພື້ນທີ່ເປັນໄປໄດ້ໃນອະນາຄົດ; (ຈ) ບັນທຶກການປຶກສາຫາລືກັບ ຜູ້ຢູ່ໃກ້ຄຽງ, ຜູ້ເຮັດທຸລະກິດ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ MONRE; (ສ) ມາດຕະການເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບໍ່ມີການຮັບສິ່ງເສດເຫຼືອເຂົ້າມາກຳຈັດໃນພື້ນທີ່/ຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ ຫລັງຈາກຢຸດເຊົາການດຳເນີນງານສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ; (ຊ) ແຜນການກວດກາຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອທີ່ຖືກປົດ; (ຍ) ການບຳລຸງຮັກສາ ແລະ ການຮັກສາພື້ນທີ່ພາຍຫຼັງການປົດບໍ່, ພືດພັນ , ລະບົບລະບາຍນໍ້າ ແລະ ລະບົບລະບາຍອາຍແກັສ; (ຈ) ວາງແຜນການສະໜັບສະໜູນພະນັກງານທີ່ອາດຈະມີວຽກຊ້າ ຊ້ອນກັນເປັນຜົນມາຈາກການປົດບໍ່; ແລະ, (ດ) ຂອບເວລາທັງຫມົດສຳລັບໄລຍະປົດບໍ່.

ໂຄງການດັ່ງກ່າວຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາໂຄງການຕິດຕາມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງຮອບດ້ານ ໃນ ໄລຍະການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຕັ້ງແຕ່ກ່ອນການກໍ່ສ້າງ, ໂດຍຜ່ານການກໍ່ສ້າງ, ການດຳເນີນງານ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ແລະ ການປົດຊຸມຂີ້ເຫຍື້ອ. ການຕິດຕາມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ພາຍໃນສະຖານທີ່ ແລະ ຂອບເຂດອ້ອມຮອບ ໂຄງການ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຂໍ້ມູນທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ປະເມີນຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບໂຄງການ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃນການການແກ້ໄຂຜົນກະທົບ. ການຕິດຕາມຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມຈະປະກອບມີນ້ຳໃຕ້ດິນ, ນ້ຳໜ້າດິນ, ນ້ຳເປື້ອນຈຸດໄຫລອອກຈາກສະຖານທີ່ບຳບັດນ້ຳ, ກິນ, ອາຍແກັສຈາກຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ສຽງລົບກວນ.

ການຕິດຕາມສັງຄົມຈະເນັ້ນໃສ່ລາຍຮັບ, ຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກ ໂຄງການ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ປະເມີນປະສິດທິຜົນຂອງແຜນງານທາງສັງຄົມ ແລະ ການປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ ເຊິ່ງຈະຖືກ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍໂຄງການ, ແລະ ເພື່ອເປັນການຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ລາຍຮັບ ແລະ ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການ ຝຶ້ນຟູ.

ເອກະສານຊ້ອນທ້າຍ

ສະຖານທີ່ໂຄງການ ແລະ ແນວຄວາມຄິດການອອກແບບ

ສະຖານທີ່ໂຄງການ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ທີ່ຕັ້ງໂຄງການ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ກອງທຶນປົກປ້ອງສິ່ງແວດລ້ອມ

ທະນາຄານໂລກ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

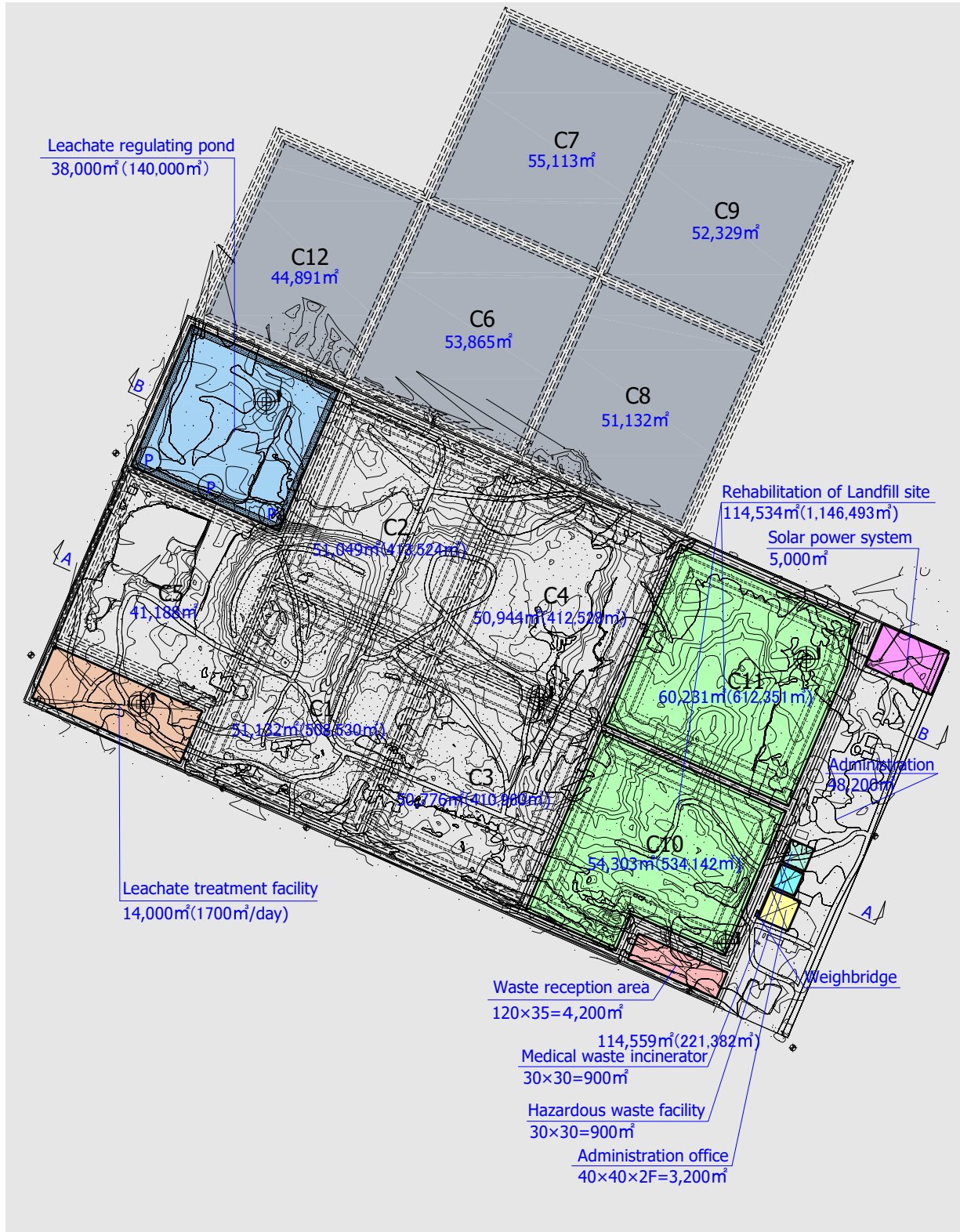

ແນວຄວາມຄິດການອອກແບບໂຄງການສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ Km 32

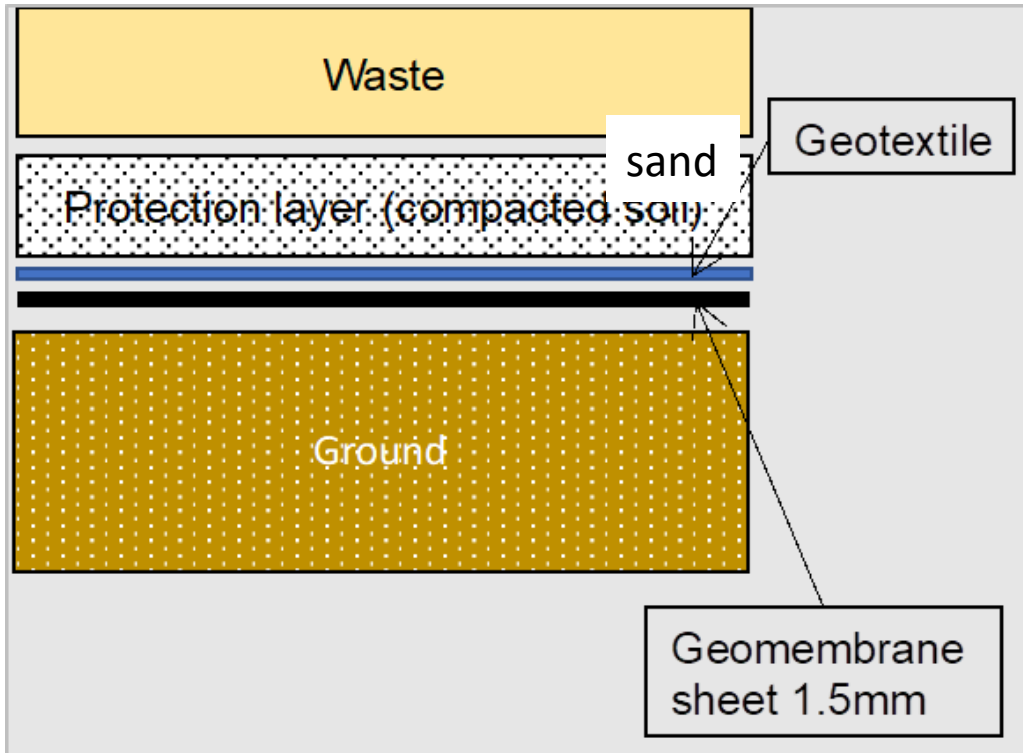
ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

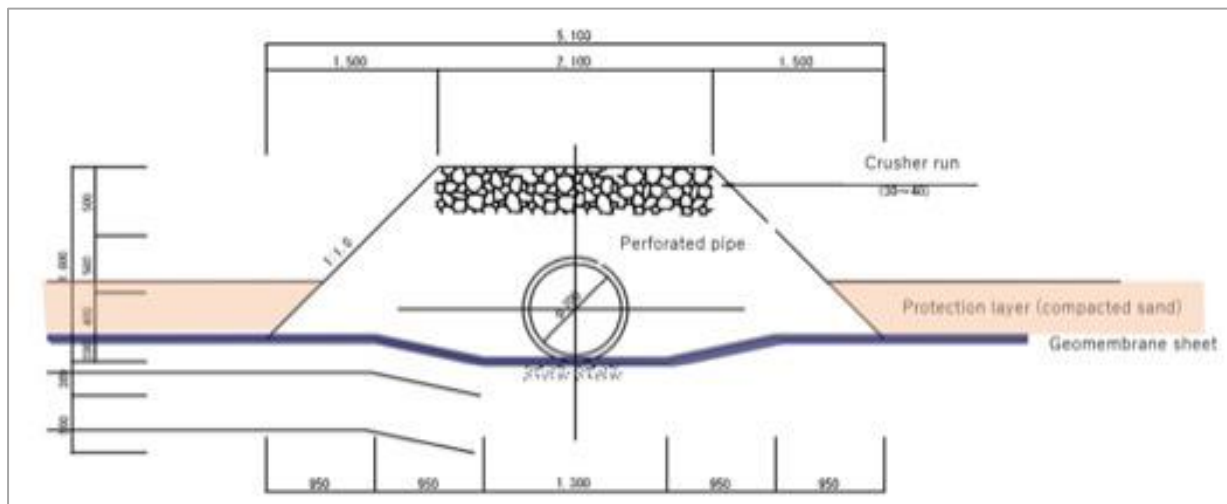

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ແນວຄວາມຄິດການອອກແບບລະບົບກັນຊົມຂອງສະຫນາມຂີ້ເຫຍື້ອ

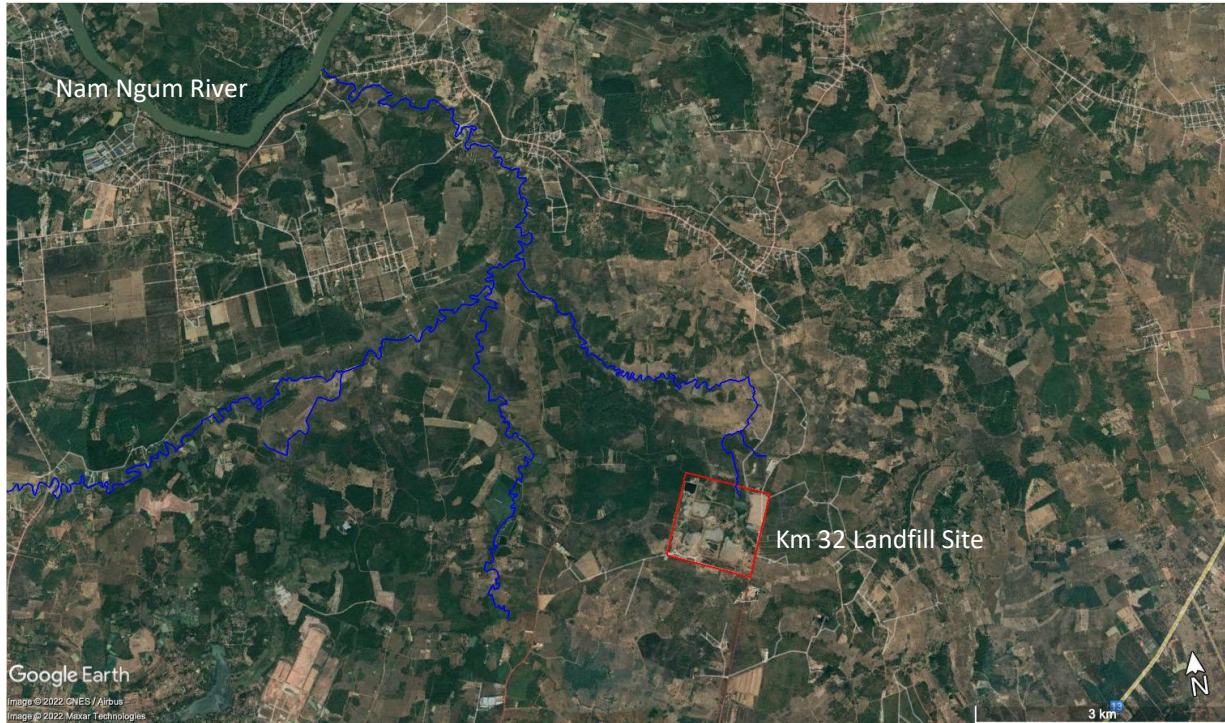

ແນວຄວາມຄິດການອອກແບບລະບົບທໍ່ລະບາຍນໍ້າເປື້ອນ

ສະພາບຜືນທີ່ໄນປັດຈຸບັນ
ອຸທິກກະສາດໃນຜືນທີ່

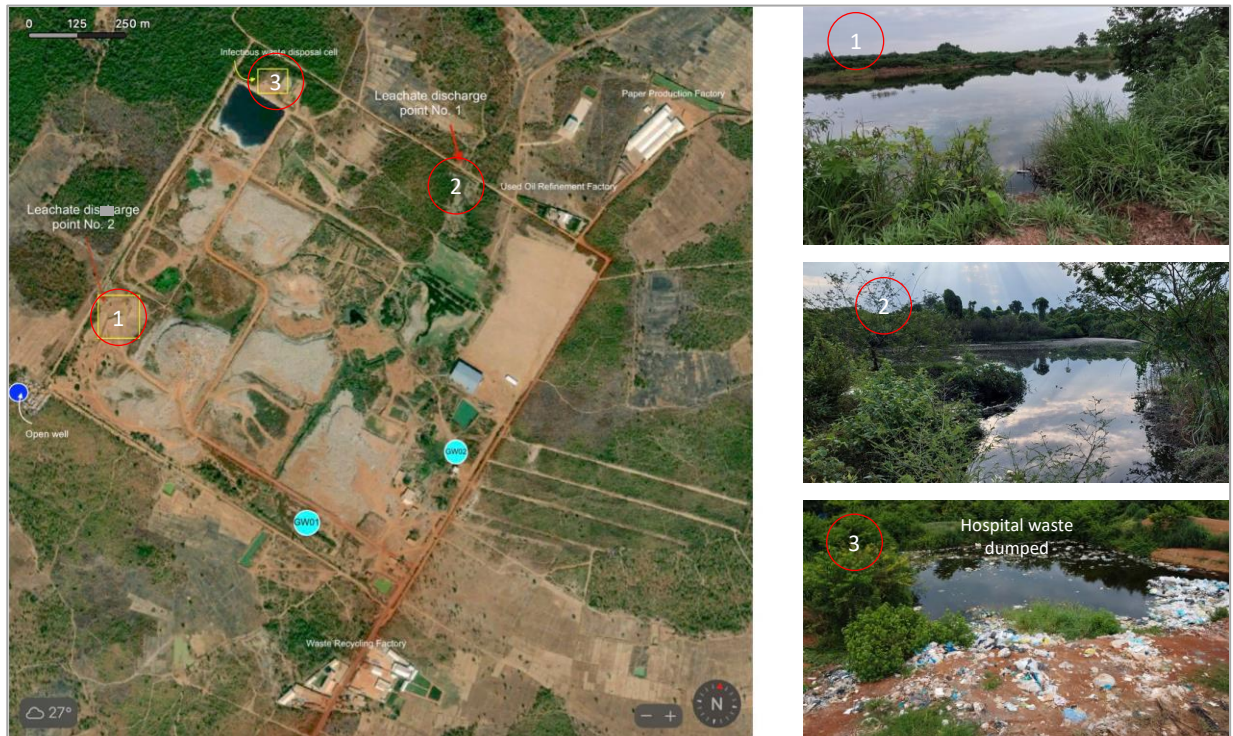
ຮ່ອງລະບາຍນ້ຳເປື້ອນຈາກທິດເໜືອຂອງສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກມ 32

Leachate and Surface Runoff

ນ້ຳເປື້ອນຈາກສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກມ 32

ຄ້າຍຜັກຂອງຜູ້ໄຈ່ແຍກຂີ້ເຫຍື້ອ

ໂຄງການຄຸ້ມຄອງສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ສປປ ລາວ (P175996)

ບໍ່ນ້ຳຢູ່ໃນສະໜາມຂີ້ເຫຍື້ອ ກມ 32, 06 ກັນຍາ 2022

PONDS ON THE KM 32 LANDFILL, 06 SEPTEMBER 2022

